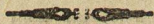

ры (а) връху които са издига великолѣпныйтъ ти домъ имашъ таквызи купчины злато, драгоценны ссждове и скъпоцѣнны камъни достойны за обогатворенаго Нерона. Можешъ прочее лесно да ми дадешъ толкози купчины колкото быхъ могли да ма направжтъ най богатыйтъ отъ священницытъ на Помпея и ты пакъ не ще осѣтишъ никое лишеніе,

— Да бжде, рече Арбакъ съ пріятенъ гласъ и съ тонъ великодушень и непринуденъ. Ты ми си старъ пріятель, Калане, и вѣрно ми си служилъ. Ты не желашъ безъ сумнѣніе да умрѣ, нито азъ искавъ да та лишъ отъ наградата. Слѣзь прочее съ мене тамъ дѣто са пазжтъ сѣкровищата, които поменуващъ и първо ще възблагодаришъ очитъ си привада на злато несмѣтно и на скъпоцѣнны камъни, а послѣ си земи тосъ часъ за награда толкози богатство колкото можешъ да скрыешъ подъ жреческата си одежда. А еще като видишъ съ собственытъ си очи сичката ми собственость, ще разумѣшъ че глупавъ си бы былъ ако отхвърляше пріятелството на человекъ който много може да са облагодѣтелствова. Подиръ смъртъта на Главка еще веднажъ ще посѣтишъ сѣкровищата ми. Не ти ли говоржъ като искрененъ пріятель?

— О, величайшій и превъсходившій отъ сичкытъ человекы, извика Каланъ въ увлеченіето на радостыта си. Ще ли ми простишъ великодушно хулното ми съмнѣніе за твоеото великодушіе и праводушіе?

— Мълчи! за туй другій пѣтъ, да отидемъ сега въ Оскійскытъ пещеры.

ГЛАВА 13.

Робътъ пыта оракула.

Глупыйтъ става ирало на слѣпытъ.

Нова чета узницы въ сщцата ношъ запрены.

Съ нетърпніе чакаше Недія дохожданіето на Сосія който и той осѣщаше сщцото нетърпніе! Като са насмука доста вино подобро отъ предложеното на демона глупыйтъ влѣзе скрытомъ въ стаята на безокото момиче.

(а) Тѣзи пещеры были ископаны отъ Осцытъ които населявала тѣзи часть на Кампанія които днесъ са зве Terra di Iavono.